

Research and Development of Enrichment Curriculum to Enhance English Speaking Proficiency for Business and Work in Undergraduate Students

Benchasri Sriyothin¹ and Siriwan Vanichwatanavorachai²

Doctoral Student in the Department of Curriculum and Instruction (Curriculum and Instruction),

Faculty of Education, Silpakorn University, Thailand

E-mail: benjysriyothin@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0009-6962-7219>

Email: wantoo1@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-4026-3820>

Received 03/05/2025

Revised 02/06/2025

Accepted 05/07/2025

Abstract

Background and Aims: English is a business language that serves as a medium for conducting business because it conveys meaning directly and reliably, contributing to business success. However, Thailand ranked among the bottom three in Asia in the EF English Proficiency Index (2022–2024), falling short of the CEFR B2 requirement for graduates. Consequently, in 2024, the Office of the Higher Education, Science, Research, and Innovation Commission issued a policy mandating that higher education graduates achieve a CEFR English proficiency level of B2. This policy also addresses the need for English-language skills in the competitive ASEAN job market. This research aims to study the basic needs assessment and to develop the enrichment curriculum to enhance students' English skills for business and work in higher education.

Methodology: The research methodology comprised two phases. Phase 1 focused on studying and analyzing foundational data and essential needs for curriculum development. This phase involved two key steps: Document Analysis: Relevant documents would be analyzed using a document analysis protocol. Needs Assessment: Data on necessary needs would be gathered from various stakeholders. Qualitative Data: A semi-structured interview was conducted with two groups: administrators from higher education institutions and three English language lecturers. Quantitative Data: Questionnaire was administered to three groups of experts—curriculum development, English language teaching, and measurement/evaluation—as well as 50 higher education students currently enrolled in a basic English course and eight entrepreneurs or graduate employers. Quantitative data were analyzed using means and standard deviations. Phase 2 involved curriculum development and quality evaluation. The developed curriculum would be assessed through focus group discussions with seven experts, and analyzed using content analysis.

Results: 1) The findings of this study revealed that the basic document study: there were ten elements of curriculum, four concepts of curriculum, and eleven instructional plans, the needs assessment study which was analyzed from personal data as follows: the qualitative analysis with interview on essential needs found that the enrichment curriculum complements the core

curriculum, the participants emphasized that the design of the enrichment curriculum should be stakeholder-centric, exhibit practical relevance through contextualized simulations, integrate diverse in-class and extracurricular activities, and foster opportunities for autonomous student learning, while the quantitative analysis with asking about desirable essential needs and current conditions for the enrichment curriculum revealed that the overall results of the desirable essential needs from experts was at high level, whereas the current condition was at moderate level, the indicator of Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$) was at 0.30, the overall results of the desirable essential needs from students was at high level, whereas the current condition was at high level, the indicator of Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$) was at 0.08, the overall results of the desirable essential needs from entrepreneurs was at high level, whereas the current condition was at moderate level, the indicator of Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$) was at 0.34. 2) The results of developing the enrichment curriculum revealed ten elements of the curriculum: 1) Course Rationale, 2) Principles, 3) Objectives, 4) Course Description, 5) Learning Outcomes, 6) Course Time Structure, 7) Course Structure, 8) Learning Activities, 9) Learning Materials, and 10) Assessment and Evaluation. The result of the curriculum evaluation showed that this enrichment curriculum was at a high level.

Conclusion: This enrichment curriculum has ten elements as follows: 1) Course History, 2) Principles, 3) Objectives, 4) Course Description, 5) Learning Outcomes, 6) Course Duration, 7) Course Outline, 8) Learning Activities, 9) Learning Materials, and 10) Assessment and Evaluation. The main principles are as follows: 1) Improve English speaking skills by promoting knowledge of word choice, sentence structure, 2) Situation-based problem-solving 3) Learner-oriented focus to strengthen a positive attitude towards English 4) Situation-based measurement and evaluation and the instructional activities that promotes English proficiency for business and work have eleven elements as follows: 1) Instructional Approach 2) Activity 3) Timeframe 4) Learning outcome 5) Core Principle 6) Learning content 7) Learning activity 8) Task 9) Evaluation 10) Materials and equipment and 11) Learning resources.

Keywords: Enrichment Curriculum; Communicative English-Speaking Skills; Scenario-based Learning Approach

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

เบญจศรี ศรีโยธิน¹ และศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย²

ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ภาษาอังกฤษเป็นภาษาเชิงธุรกิจที่เป็นสื่อกลางในการประกอบธุรกิจ เนื่องจากสามารถสื่อความหมายได้ตรงประเด็น และน่าเชื่อถือส่งผลต่อการดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ อย่างไรก็ตามระดับความสามารถภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในระดับต่ำมากอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุนี้ในปี พ.ศ. 2567 สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม จึงออกนโยบายการยกระดับภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา โดยกำหนดให้บัณฑิตควรมีระดับความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR ที่ระดับ B2 และเพื่อตอบสนองนโยบายการเข้าสู่สมาคมอาเซียนที่มีการแข่งขันเรื่องตลาดอาชีพ จึงมุ่งเน้นพัฒนาความสามารถในการพูดเป็นหลักการวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานตามความต้องการจำเป็นเพื่อพัฒนาหลักสูตรเสริม และพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงาน สำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

ระเบียบวิธีการวิจัย: ขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร แบ่งออกเป็น 1. ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร เครื่องมือในการวิจัยคือแบบวิเคราะห์เอกสาร 2. ศึกษาความต้องการจำเป็นเก็บข้อมูลจากบุคคล ดังนี้ 2.1 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็น แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 3 คน และผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และ 2.2 ศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณด้วยการสอบถามความต้องการจำเป็น แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการพัฒนาหลักสูตร การสอนภาษาอังกฤษ และด้านการวัดผลและประเมินผล จำนวน 5 คน นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง จำนวน 50 คน และผู้ประกอบการ/ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 8 บริษัท เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร และหาคุณภาพของหลักสูตรด้วยการสนทนากับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย: 1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานตามความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรเสริม พบว่าองค์ประกอบหลักสูตร มี 10 องค์ประกอบ 4 หลักการสำคัญ และ 11 แผนการจัดการเรียนรู้ และผลการศึกษาความต้องการจำเป็นโดยวิเคราะห์ข้อมูลจากบุคคล แบ่งเป็น ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็น พบว่า การพัฒนาหลักสูตรเสริมมีความสำคัญมากเนื่องจากช่วยให้หลักสูตรหลักสมบูรณ์ มุ่งตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักสูตร มีลักษณะเน้นความสมจริงในบริบทของการทำงาน บูรณาการกิจกรรมที่หลากหลาย และเสริมนอกห้องเรียน นักศึกษาควรมีโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเองเข้าถึงเนื้อหา และกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามสะดวก ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานเชิงปริมาณด้วยการสอบถามสภาพพึงประสงค์ และสภาพปัจจุบันในการพัฒนาหลักสูตรเสริม ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ในภาพรวมสภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมาก สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น

(PNI Modified) อยู่ที่ 0.30 ด้านที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ หลักสูตรและเนื้อหารายวิชา ความคิดเห็นจากนักศึกษาพบว่า ในภาพรวมสภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมาก สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก มีค่าดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น (PNI Modified) อยู่ที่ 0.08 ด้านที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ หลักสูตรและเนื้อหารายวิชา และความคิดเห็นจากจากผู้ประกอบการ ในภาพรวมสภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมาก สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น (PNI Modified) อยู่ที่ 0.34 ด้านที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ ความสามารถทางภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานที่หลากหลาย 2) ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน มุ่งประกอบของหลักสูตร ดังนี้ 1) ความเป็นมาของหลักสูตร 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมาย 4) คำอธิบายรายวิชา 5) ผลลัพธ์การเรียนรู้ 6) โครงสร้างเวลาเรียน 7) โครงสร้างรายวิชา 8) กิจกรรมการเรียนรู้ 9) สื่อการเรียนรู้ และ 10) การวัดและประเมินผล โดยผลการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าในภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก

สรุปผล: หลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานมุ่งประกอบ ดังนี้ 1) ความเป็นมาของหลักสูตร 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมาย 4) คำอธิบายรายวิชา 5) ผลลัพธ์การเรียนรู้ 6) โครงสร้างเวลาเรียน 7) โครงสร้างรายวิชา 8) กิจกรรมการเรียนรู้ 9) สื่อการเรียนรู้ และ 10) การวัดและประเมินผล มีหลักการสำคัญ ดังนี้ 1) พัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการส่งเสริมความรู้การเลือกใช้คำ โครงสร้างประโยค ความแตกต่างทางบริบทวัฒนธรรม และมารยาทการใช้ภาษาอังกฤษ 2) การแก้ปัญหาในสถานการณ์เป็นฐาน 3) มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ 4) การวัดและการประเมินผลโดยใช้จากสถานการณ์เป็นฐาน และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานมุ่งประกอบ ดังนี้ 1) วิธีการเรียน 2) กิจกรรม 3) ระยะเวลา 4) ผลการเรียนรู้ 5) สาระสำคัญ 6) สาระการเรียนรู้ 7) กิจกรรมการเรียนรู้ 8) ภาระงาน 9) การประเมินผล 10) สื่อและวัสดุอุปกรณ์ 11) แหล่งเรียนรู้

คำสำคัญ : หลักสูตรเสริม; ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร; สถานการณ์เป็นฐาน

บทนำ

ภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาสังคมโลกอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นเครื่องมือในการสื่อสารระหว่างบุคคลต่างภาษา และวัฒนธรรมในยุคยุคโลกาภิวัตน์ที่ไร้ข้อจำกัดด้านพรมแดน ส่งผลให้เกิดเคลื่อนไหวเพื่อแข่งขันการเป็นผู้นำด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมอย่างแพร่หลาย เมื่อประเทศไทยเข้าร่วมประชาคมทางเศรษฐกิจของอาเซียน (ASEAN) ในปี พ.ศ. 2558 มีการเตรียมความพร้อมโดยออกแผนยุทธศาสตร์ระดับชาติเพื่อการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ส่งผลให้ภาษาอังกฤษจึงกลายเป็นปัจจัยหลักที่ทำให้ประเทศมุ่งเน้นพัฒนาความสามารถภาษาอังกฤษมากขึ้น (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2559) อีกทั้งในปี พ.ศ. 2567 สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้กำหนดนโยบายยกระดับมาตรฐานภาษาอังกฤษในการศึกษาทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับอุดมศึกษาตั้งเป้าหมายผลสัมฤทธิ์ภาษาอังกฤษก่อนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เทียบเคียงผลกับกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของเครือข่ายสหภาพยุโรป หรือ CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) ในระดับตั้งแต่ B2 ขึ้นไป ส่งผลให้หน่วยงานการศึกษาต่างเร่งผลักดันความสามารถภาษาอังกฤษของผู้เรียน เพื่อเตรียมความพร้อมบัณฑิตให้มีทักษะ และความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงขึ้น เพื่อเข้าสู่เวทีการแข่งขันทางธุรกิจ และตลาดแรงงาน เนื่องจากภาษาอังกฤษกลายเป็นภาษาเชิงธุรกิจเป็นสื่อกลางในการประกอบธุรกิจมีอิทธิพลสูงมาก สอดคล้องกับรายงานของ McKinsey Global

Institute ระบุว่าบัณฑิตที่จบการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ประสบปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษจากการทำงาน ในบริษัทข้ามชาติ โดยมีเพียงร้อยละ 7 ที่มีทักษะภาษาอังกฤษเพียงพอต่อการทำงาน (McKinsey Global Institute, 2024) และจากผลการสำรวจของ EF English Proficiency Index พบว่าการจัดลำดับความสามารถ ภาษาอังกฤษย้อนหลังตั้งแต่ปี 2565, 2566, และ 2567 ประเทศไทยอยู่ในอันดับ 97, 101, และ 106 จากราว 116 ประเทศทั่วโลก มีคะแนนคือ 423, 416, และ 415 ตามลำดับจากคะแนนเต็ม 700 คะแนน โดยคะแนนเฉลี่ย จากทั่วโลกอยู่ที่ 512 คะแนน ซึ่งไทยจัดอยู่ในระดับต่ำมาก เมื่อเทียบกับเกณฑ์ CEFR อยู่ในระดับ B1 อีกทั้ง ประเทศไทยอยู่ 3 อันดับท้ายในระดับเอเชีย อีกทั้งรายงานการสำรวจสถานประกอบการหรือผู้ใช้บัณฑิต ตั้งแต่ปี พ.ศ. 25561 – 2567 ของสถาบันระดับอุดมศึกษาแห่งหนึ่งพบว่าหนึ่งในปัจจัยสูงสุดที่ต้องการให้สถาบันการศึกษา หรือมหาวิทยาลัยพัฒนาศักยภาพของบัณฑิต ได้แก่ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยและอังกฤษทั้งการพูดและการฟัง จากผลสำรวจดังกล่าวสะท้อนถึงปัญหา เยาวชนไทยขาดทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ขาดประสิทธิภาพด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้น รูปแบบการท่องจำ เน้นไวยากรณ์ ไม่มีการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากพอ ปัญหา คุณภาพหลักสูตร ปัญหาบุคลากรมีองค์ความรู้ไม่ตรงตามคุณวุฒิ และทัศนคติของเยาวชนไทยที่มักเกิดความกังวล เวลาพูดภาษาอังกฤษ (Speaking Anxiety) จึงไม่กล้าสื่อสารภาษาอังกฤษ

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนำไปสู่การวิจัยเพื่อศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อ ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานสำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา เพื่อ แก้ปัญหาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา สอดคล้องกับคณะกรรมการ อุดมศึกษาที่ระบุให้หน่วยงานการศึกษาทบทวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเน้นภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) มากกว่าการเรียนรู้ไวยากรณ์ในระดับใช้งานได้ (Working Knowledge) (Richards & Rodgers, 2006) โดยอิงตามกรอบความสามารถ CEFR จากคุณลักษณะ 6 ประการ โดยเฉพาะคุณลักษณะที่ 2 กล่าวถึงการพัฒนาหลักสูตรจัดการเรียนการสอนให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของ ตลาดแรงงาน และพัฒนาทักษะของบัณฑิต (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558) ด้วยเหตุนี้หลักสูตรเสริมมีเป้าหมายเพื่อ แก้ปัญหาความสามารถการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน เข้าใจบริบทต่างวัฒนธรรม ซึ่งความสามารถ ดังกล่าวนี้นี้ต้องประกอบสร้างบนหลักการของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และหลักการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารใช้กระบวนการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centered Approach) เรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) ใช้สถานการณ์เป็นฐานเสมือนจริง (Scenario-Based Learning) จะช่วยส่งเสริมให้ ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการแสวงหาการเรียนรู้ด้วยตนเองอันเป็นความรู้ที่ยั่งยืน เนื่องจากฝึกฝนผ่านจาก ประสบการณ์ และฉากเสมือนจริงด้านภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เน้นฝึกทักษะ ส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียน และเพิ่มพื้นที่ให้ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน (Sümer et al., 2024)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานตามความต้องการจำเป็นสำหรับการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้าง ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน สำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน สำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรเสริม

หลักสูตรเสริมเป็นมวลประสบการณ์การเรียนรู้ที่จัดขึ้นเพื่อขยายหลักสูตรหลักของสถานศึกษาที่มีอยู่ในปัจจุบัน มีลักษณะมีมิติทั้งกว้าง และลึกมากกว่าหลักสูตรหลัก โดยกำหนดจุดมุ่งหมายขึ้นตามคุณลักษณะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นด้านการคิดวิเคราะห์ระดับสูง ซึ่งขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรเสริมที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน มี 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตร กำหนดเป้าหมายและจุดประสงค์ของหลักสูตร ขั้นที่ 2 ออกแบบหลักสูตร และกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการวัดประเมินผล ขั้นที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตร และ ขั้นที่ 4 ประเมินผลหลักสูตร (Beauchamp, 1981; Taba, 1962; Tyler, 1969; วงษ์ใหญ่, 2554)

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มีจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการให้ผู้รับสาร-ผู้ส่งสารเข้าใจหรือสามารถแสดงปฏิสัมพันธ์ได้ตรงตามความต้องการ โดยมีการเลือกใช้สำนวนถ้อยคำ ภาษา ถูกต้องตามหลักภาษา สามารถสื่อความได้ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ และวัตถุประสงค์ในการสนทนา (Brumfit & Finocchiaro, 1983; Donn, 1987)

แนวคิดเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน

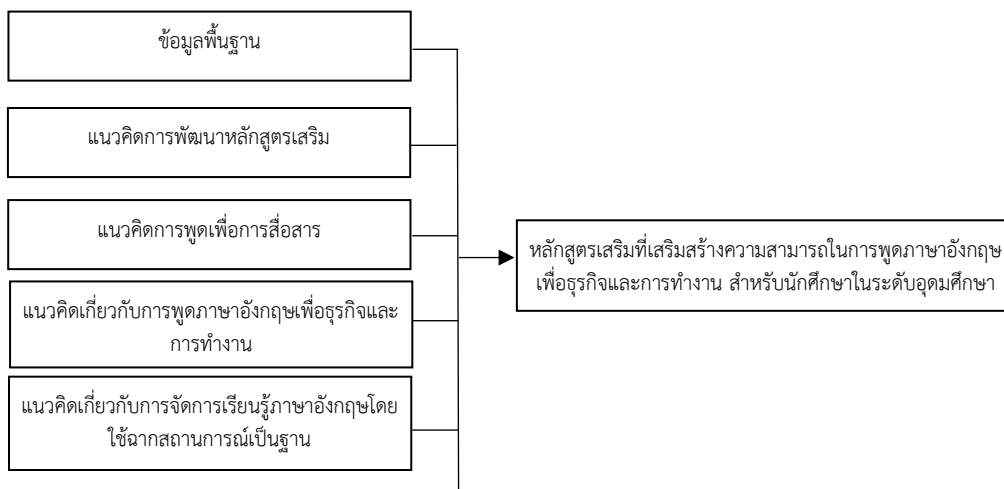
การพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานเป็นการสื่อสารที่มุ่งเน้นความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มในบริบททางอาชีพเพื่อวัตถุประสงค์ในการทำงาน การจัดการเรียนการสอนจึงแตกต่างจากการเรียนการสอนทั่วไป เนื่องจากต้องมีการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนอย่างละเอียด ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงานจึงเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการกำหนดขอบเขตของบริบท และเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการ และสถานการณ์จริงในการใช้ภาษาของผู้เรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการทำงาน (Johns & Dudley-Evans, 2000; Mackay & Mountford, 1978; McDonough, 1984)

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้จากสถานการณ์เป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้จากสถานการณ์เป็นฐาน (Scenario-Based Learning) เป็นการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดสถานการณ์จากบริบทในการทำงานที่ตรงกับความเป็นจริงของผู้เรียน ทั้งนี้ การแก้ปัญหาในแต่ละสถานการณ์ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ทักษะทำงานเป็นทีม และทักษะการตัดสินใจ อันเป็นการเรียนรู้อย่างตื่นตัวที่สนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการใช้ภาษา มีทักษะรอบด้านและพร้อมในการเข้าสู่สถานการณ์การทำงานจริง ขั้นตอนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้จากสถานการณ์เสมือนจริงประกอบไปด้วย 1) กำหนดสถานการณ์ที่มีปัญหาตามบริบทจริง 2) การกำหนดบทบาทของผู้เรียน 3) การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน 4) วางแผนจากสถานการณ์เสมือนจริงโดยระบุบทบาทผู้เรียน 2 ส่วนหลัก ได้แก่ ผู้ประสบปัญหา และผู้แก้ปัญหา 5) ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมติ 6) ผู้สอนประเมินผลตามเกณฑ์ และให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน (Errington, 2010; Feryal, 2014)

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงาน สำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยออกแบบการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมายในการวิจัย

1.1 กลุ่มเป้าหมายสำหรับการสอบถามความต้องการจำเป็น ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) จำนวน 63 คน ประกอบด้วย 1) ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ประกอบด้วยด้านหลักสูตร และการสอนภาษาอังกฤษ 3 คน และด้านการวัดผลและประเมินผล 2 คน มีประสบการณ์เป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษา 10 ปีขึ้นไป จบการศึกษาระดับปริญญาเอก และมีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 5 คน 2) นักศึกษาในระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานในรายวิชาใดวิชาหนึ่ง จำนวน 50 คน และ 3) ผู้ประกอบการ/ ผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 8 บริษัท

1.2 กลุ่มเป้าหมายสำหรับการสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็น จำนวน 6 คน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 3 คน มีประสบการณ์เป็นอาจารย์ระดับอุดมศึกษาตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป และมีตำแหน่งบริหารระดับหัวหน้าสาขาขึ้นไป 2) ผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน มีประสบการณ์เป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทด้านภาษาอังกฤษขึ้นไป

1.3 กลุ่มเป้าหมายสำหรับการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน ด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน มีคุณสมบัติเป็นอาจารย์ในระดับมีอุดมศึกษาตั้งแต่ 8 ปีขึ้นไป จบการศึกษาระดับปริญญาเอกขึ้นไป มีตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบ่งเป็น 2 ประเภท ได้แก่ 2.1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็น แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 สภาพที่พึงประสงค์ และสภาพปัจจุบันในการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงาน สำหรับนักศึกษา ระดับอุดมศึกษาเป็นข้อคำถามในรูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual-response format) ในลักษณะประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) และตอนที่ 3 สภาพปัญหาและอุปสรรคในการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษามีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด โดยแบ่งตามกลุ่มเป้าหมายที่สอบถาม ได้แก่ 1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) หลักสูตรและเนื้อหารายวิชา จำนวน 8 ข้อ 2) ด้านผู้สอน จำนวน 6 ข้อ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ จำนวน 4 ข้อ 4) และด้านการวัดประเมินผล จำนวน 4 ข้อ 2) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นสำหรับนักศึกษา แบ่งออกเป็น จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ 1) หลักสูตรและเนื้อหารายวิชา จำนวน 8 ข้อ 2) ด้านผู้สอน จำนวน 6 ข้อ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ จำนวน 4 ข้อ 4) และด้านการวัดประเมินผล จำนวน 4 ข้อ 3) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นสำหรับผู้ประกอบการแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) หลักสูตรและเนื้อหารายวิชา จำนวน 8 ข้อ 2) ด้านผู้สอน จำนวน 6 ข้อ 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ จำนวน 4 ข้อ 4) และด้านการวัดประเมินผล จำนวน 4 ข้อ จากนั้นจึงตรวจสอบคุณภาพด้วยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่าในแต่ละประเด็นมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6-1.0

2.2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็นสำหรับกลุ่มเป้าหมาย 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา และ 2) ผู้สอนภาษาอังกฤษ เป็นข้อคำถามสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ส่งผลให้นักศึกษาสามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานได้ จำนวน 6 ประเด็น ตรวจสอบคุณภาพด้วยผู้เชี่ยวชาญ 5 คน พบว่า ในแต่ละประเด็นมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6-1.0 ทุกประเด็นเป็นไปตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ และนำแบบประเมินความต้องการจำเป็นที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปสอบถามกลุ่มเป้าหมาย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ดำเนินการวิจัยด้วยกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยแบ่งออกเป็น 4 ระยะ แต่ในบทความฉบับนี้ได้นำเสนอ 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร ประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสาร ได้แก่ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษของสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักสูตรเสริม แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แนวคิดเกี่ยวกับการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาความต้องการจำเป็น ดำเนินการเก็บข้อมูลจากบุคคลด้วย 2 วิธี ประกอบด้วย 2.1) ศึกษาความต้องการจำเป็นเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถามความต้องการจำเป็นจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 3 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้ทรงคุณวุฒิ 2) นักศึกษา และ 3) ผู้ประกอบการ 2.2) ศึกษาความต้องการจำเป็นเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็นจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) ผู้บริหารสถานศึกษา

ระดับอุดมศึกษา และ 2) ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษา โดยทำหนังสือถึงสังกัดของกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล และนำแบบประเมินความต้องการจำเป็นไปสอบถาม และสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

ระยะที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) การออกแบบและพัฒนา (Design and Development: D and D) หลักสูตรเสริม ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้ 1) สังเคราะห์ขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตร กำหนดเป้าหมาย และจุดประสงค์ของหลักสูตร ขั้นตอนที่ 2 ออกแบบหลักสูตร และกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ วัตถุประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้และการวัดประเมินผล ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้หลักสูตร และ ขั้นตอนที่ 4 ประเมินผลหลักสูตร 2) พัฒนาหลักสูตรเสริม และคู่มือการใช้หลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ฉบับร่าง) โดยหลักสูตรเสริม ประกอบด้วย ความเป็นมาของหลักสูตร หลักการจุดมุ่งหมาย คำอธิบายรายวิชา ผลลัพธ์การเรียนรู้ โครงสร้างเวลาเรียน โครงสร้างรายวิชา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล 3) ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรเสริม และคู่มือหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ฉบับร่าง) ด้วยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนภาษาอังกฤษ และด้านการวัดและประเมินผล เพื่อประเมินความเหมาะสมสอดคล้องครั้งที่ 1 4) นำข้อเสนอแนะ และผลจากการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญครั้งที่ 1 ไปปรับปรุงแก้ไข เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 5) วิเคราะห์คุณภาพของหลักสูตรเสริม และคู่มือการใช้หลักสูตรเสริม 6) ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรเสริม และคู่มือหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ฉบับร่าง) ด้วยการสนทนากลุ่มด้วยผู้เชี่ยวชาญ (Focus Group Discussion) จำนวน 7 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการวัดและประเมินผล 7) นำข้อเสนอแนะ และผลจากการประเมินความเหมาะสมจากการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงแก้ไข เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ 8) นำหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ฉบับร่าง) ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของสำนักการศึกษาทั่วไปจากสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน 50 คน 9) นำผลจากการทดลองหลักสูตรเสริม (ฉบับร่าง) มาปรับปรุงแก้ไข และจัดทำหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา (ฉบับปรับปรุง) สำหรับนำไปใช้กับกลุ่มเป้าหมาย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 การวิจัย (Research: R₁) การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน (Analysis: A) และความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล และจัดหมวดหมู่ของเนื้อหาเพื่อสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบ และหลักการที่จะนำไปใช้ในการออกแบบขั้นตอนหลักสูตรเสริม และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) โดยสามารถจำแนกตามข้อมูล ดังนี้ 1) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ 2) การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพพึงประสงค์ และสภาพปัจจุบัน วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (*M*) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (*SD*) และแปลความหมายค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของ Gillo (2021) 3) การวิเคราะห์การเปรียบเทียบความต้องการจำเป็นวิเคราะห์โดยใช้ดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น

หรือ Modified Priority Needs Index: PNI_{Modified} โดยใช้สูตรต่อไปนี้ (สุมิต ว่องวานิช, 2558)

$$(PNI_{Modified}) = (I-D)/D$$

โดย PNI_{modified} หมายถึง ค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น I หมายถึง ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์ (Importance) D หมายถึง ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน (Degree of Success) จากนั้นจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นจากค่า PNI_{modified} โดยเรียงลำดับจากค่ามากไปยังค่าน้อย และวิเคราะห์ข้อเสนอแนะด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การวิเคราะห์ข้อมูลระยะที่ 2 การพัฒนา (Development: D₁) การออกแบบ และพัฒนา (Design and Development: D and D) วิเคราะห์คุณภาพของหลักสูตรเสริมและคู่มือการใช้หลักสูตรเสริม วิเคราะห์ข้อเสนอแนะด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และวิเคราะห์แบบประเมินด้วยค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรเสริมและคู่มือ (ฉบับร่าง) ด้วยการสนทนากลุ่มกับผู้เชี่ยวชาญ (Focus Group Discussion) จำนวน 7 คน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ด้านสอนภาษาอังกฤษ และด้านการวัดและประเมินผล

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานตามความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา

1.1 ผลการศึกษาและวิเคราะห์หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า หลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) ความเป็นมาของหลักสูตร 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมาย 4) คำอธิบายรายวิชา 5) ผลลัพธ์การเรียนรู้ 6) โครงสร้างเวลาเรียน 7) โครงสร้างรายวิชา 8) กิจกรรมการเรียนรู้ 9) สื่อการเรียนรู้ และ 10) การวัดและประเมินผล มีหลักการสำคัญ ดังนี้ 1) มุ่งเน้นพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ด้วยการส่งเสริมความรู้การเลือกใช้คำ โครงสร้างประโยค ความแตกต่างทางบริบทวัฒนธรรม และมารยาทการใช้ภาษาอังกฤษ 2) มุ่งเน้นการแก้ปัญหาในสถานการณ์เป็นฐาน 3) มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ 4) การวัดและการประเมินผลโดยใช้ฉากสถานการณ์เป็นฐาน แผนการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) วิธีการเรียน 2) กิจกรรม 3) ระยะเวลา 4) ผลการเรียนรู้ 5) สาระสำคัญ 6) สาระการเรียนรู้ 7) กิจกรรมการเรียนรู้ 8) ภาระงาน 9) การประเมินผล 10) สื่อและวัสดุอุปกรณ์ และ 11) แหล่งเรียนรู้

1.2 ผลการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลบุคคล

1.2.1 ผลการศึกษาข้อมูลจากบุคคลเชิงปริมาณ โดยสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ และสภาพปัจจุบันจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน นักศึกษา สอบถามทั้งหมด 50 คน แต่ได้ข้อมูลสมบูรณ์จำนวน 37 คน และสถานประกอบการจำนวน 8 บริษัท โดยเริ่มจากผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่พึงประสงค์ และสภาพปัจจุบันของผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาหลักสูตรเสริม รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นจากผู้เชี่ยวชาญ

ประเด็นการประเมิน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล		
ด้านที่ 1 หลักสูตรและเนื้อหารายวิชา	3.50	0.20	ปานกลาง	4.67	0.12	มาก	0.33	1
1.1 หลักสูตรปัจจุบันมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพสังคมในปัจจุบัน	3.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	0.27	2
1.2 กระบวนการเรียนการสอนกระตุ้นให้เกิดการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	3.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	0.27	2
1.3 การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรสอดคล้องกับสาขาที่เรียน	4.00	0.00	มาก	4.67	0.58	มาก	0.17	3
1.4 รายวิชาในหลักสูตรมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.33	0.58	ปานกลาง	4.67	0.58	มาก	0.40	1
1.5 รายวิชาภาษาอังกฤษในหลักสูตรครอบคลุมเนื้อหาสาระที่จำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและทำงาน	3.33	0.58	ปานกลาง	4.67	0.58	มาก	0.40	1
1.6 เนื้อหาในหลักสูตรเสริมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และมีความทันสมัย	3.33	0.58	ปานกลาง	4.67	0.58	มาก	0.40	1
1.7 เนื้อหาในหลักสูตรเสริมมีความเหมาะสมต่อการนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์	3.33	0.58	ปานกลาง	4.67	0.58	มาก	0.40	1
1.8 เนื้อหารายวิชามีความเหมาะสมไม่ซ้ำซ้อน	3.33	0.58	ปานกลาง	4.67	0.58	มาก	0.40	1
ด้านที่ 2 ด้านผู้สอน	3.72	0.24	มาก	4.67	0.00	มาก	0.25	3
2.1 มีคุณวุฒิ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญสอดคล้องกับรายวิชาที่สอน	4.00	0.00	มาก	4.67	0.58	มาก	0.17	3
2.2 สามารถให้คำปรึกษาแนะนำทางวิชาการได้ดี	3.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	0.27	2
2.3 มีการติดตามความรู้ใหม่ๆ และนำมาเชื่อมโยงกับการเรียนการสอน	3.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	0.27	2
2.4 สามารถถ่ายทอดความรู้ให้กับนักศึกษาได้เข้าใจ	3.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	0.27	2
2.5 มีการมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้าเพื่อฝึกฝนอย่างเหมาะสม	3.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	0.27	2
2.6 ส่งเสริมให้นักศึกษาคิด วิเคราะห์ และกล้าแสดงความคิดเห็น	3.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	0.27	2
ด้านที่ 3 ด้านสื่อการเรียนรู้	3.58	0.29	มาก	4.67	0.58	มาก	0.30	2
3.1 หนังสือและสื่ออุปกรณ์ทันสมัยและเหมาะสมกับเนื้อหา	3.33	0.58	ปานกลาง	4.67	0.58	มาก	0.40	1
3.2 มีบริการสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น ระบบ E-Learning บทเรียนออนไลน์ เป็นต้น	3.33	0.58	ปานกลาง	4.67	0.58	มาก	0.40	1
3.3 บทเรียนเสริมและแบบฝึกหัดช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หรือเอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	0.27	2
3.4 สื่อเสริมการเรียนรู้สะดวก ทันสมัยและเข้าถึงได้ง่าย ไม่ซับซ้อน	4.00	0.00	มาก	4.67	0.58	มาก	0.17	3
ด้านที่ 4 ด้านวัดและการประเมินผล	3.58	0.00	มาก	4.67	0.58	มาก	0.30	2
4.1 มีเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนที่เหมาะสมและยุติธรรม	3.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	0.27	2
4.2 มีการวัดและประเมินผลได้ตามสภาพความเป็นจริง	3.33	0.58	ปานกลาง	4.67	0.58	มาก	0.40	1
4.3 สามารถนำผลการประเมินไปใช้ปรับปรุงการเรียนรู้อุณหภูมิหลักสูตร	3.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	0.27	2
4.4 เครื่องมือการวัดผลการเรียนรู้มีคุณภาพ เหมาะสม	3.67	0.58	มาก	4.67	0.58	มาก	0.27	2
รวม	3.59	0.50		4.67	0.58		0.30	

ผลวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่พึงประสงค์ และสภาพปัจจุบันของผู้เชี่ยวชาญในการพัฒนาหลักสูตรเสริม พบว่า ในภาพรวมของสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก ($M = 4.67, SD = 0.58$) สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 3.59, SD = 0.50$) มีค่าดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) อยู่ที่ 0.30 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็นในแต่ละด้านจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตรและเนื้อหารายวิชา (PNI_{Modified} = 0.33) 2) ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล (PNI_{Modified} = 0.30) 3) ด้านบทบาทผู้สอน (PNI_{Modified} = 0.25)

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นจากนักศึกษา

ประเด็นการประเมิน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล		
ด้านที่ 1 หลักสูตรและเนื้อหาวิชา	3.74	0.42	มาก	4.14	0.48	มาก	0.11	1
1.1 เนื้อหาวิชาที่เรียนมีความเหมาะสม สอดคล้องกับชีวิตจริง	4.27	0.73	มาก	4.35	0.89	มาก	0.02	11
1.2 กระบวนการเรียนการสอนกระตุ้นให้เกิดการแสวงหาความรู้เพิ่มเติม	4.03	0.73	มาก	4.38	0.83	มาก	0.09	7
1.3 การจัดกิจกรรมเสริมของรายวิชาสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา	4.32	0.82	มาก	4.51	0.61	มาก	0.04	9
นักศึกษาอยากได้กิจกรรมรูปแบบใดเพื่อเสริมความรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน								
1.4 เล่นเกมส์	3.84	1.36	มาก	3.97	1.38	มาก	0.04	10
1.5 คุยกับชาวต่างชาติ	3.30	1.47	ปานกลาง	4.05	1.51	มาก	0.23	2
1.6 คุยกับเพื่อนเป็นภาษาอังกฤษ	2.81	1.60	ปานกลาง	3.73	1.66	มาก	0.33	1
1.7 อวดร ทำกิจกรรม online ใน Metaverse	2.97	1.71	ปานกลาง	3.30	1.76	ปานกลาง	0.11	5
1.8 ทำกิจกรรมเสริมนอกห้องเรียนผ่านระบบออนไลน์	2.97	1.61	ปานกลาง	3.49	1.64	ปานกลาง	0.17	3
1.9 รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา	4.08	0.76	มาก	4.49	0.61	มาก	0.10	6
1.10 รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานครอบคลุมเนื้อหาสาระที่จำเป็นในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน	4.14	0.89	มาก	4.65	0.63	มาก	0.12	4
1.11 เนื้อหาวิชาที่มีความเหมาะสมต่อการนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์เพื่อธุรกิจและการทำงาน	4.38	0.68	มาก	4.65	0.63	มาก	0.06	8
ด้านที่ 2 ด้านผู้สอน	4.44	0.14	มาก	4.65	0.09	มากที่สุด	0.05	3
2.1 มีความรู้ความสามารถและความเชี่ยวชาญในสาขาวิชาหรือรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน	4.32	0.88	มาก	4.62	0.68	มาก	0.07	3
2.2 มีความสามารถในการอธิบายและถ่ายทอดความรู้	4.22	0.89	มาก	4.57	0.69	มาก	0.08	2
2.3 อาจารย์ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.57	0.65	มาก	4.70	0.57	มาก	0.03	5
2.4 การยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อวิจารณ์ของผู้เรียน	4.76	0.49	มาก	4.78	0.53	มาก	0.01	6
2.5 ผู้สอนนำความรู้ใหม่ๆ และนำมาเชื่อมโยงกับการเรียนการสอน	4.30	0.81	มาก	4.73	0.56	มาก	0.10	1
2.6 มีการมอบหมายงานให้นักศึกษาค้นคว้าเพื่อฝึกฝนอย่างเหมาะสม	4.46	0.73	มาก	4.46	0.77	มาก	0.00	7
2.7 ส่งเสริมให้นักศึกษาคิด วิเคราะห์ และกล้าแสดงความคิดเห็น	4.46	0.77	มาก	4.68	0.58	มาก	0.05	4
ด้านที่ 3 ด้านสื่อการเรียนรู	4.33	0.12	มาก	4.61	0.02	มาก	0.06	2
3.1 หนังสือและสื่ออุปกรณ์ทันสมัยและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.32	0.63	มาก	4.62	0.64	มาก	0.07	2
3.2 มีบริการสื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น ระบบ E-Learning บทเรียนออนไลน์	4.49	0.61	มาก	4.62	0.68	มาก	0.03	3
3.3 บทเรียนเสริมและแบบฝึกหัดช่วยพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ หรือสื่อเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.22	0.82	มาก	4.59	0.64	มาก	0.09	1
3.4 สื่อเสริมการเรียนรู้สะดวก ทันสมัยและเข้าถึงได้ง่าย ไม่ซับซ้อน	4.30	0.81	มาก	4.59	0.64	มาก	0.07	2
ด้านที่ 4 ด้านวัดและการประเมินผล	4.43	0.05	มาก	4.68	0.12	มาก	0.05	3
4.1 การวัดและการประเมินผลเป็นไปตามระเบียบกฎเกณฑ์ และสอดคล้องที่กำหนดไว้	4.41	0.80	มาก	4.62	0.68	มาก	0.05	2
4.2 นักศึกษาจำเป็นต้องรู้เกณฑ์การให้คะแนนก่อนการทดสอบ	4.46	0.87	มาก	4.73	0.51	มาก	0.06	1
รวม	4.10	0.92		4.41	0.85		0.08	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพสภาพที่พึงประสงค์ และสภาพปัจจุบัน ของนักศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรเสริม พบว่า ในภาพรวมสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก ($M = 4.41, SD = 0.85$) สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับมาก ($M = 4.10, SD = 0.92$) มีค่าดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น (PNI Modified) อยู่ที่ 0.08 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็นในแต่ละด้านประมาณจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) หลักสูตร และเนื้อหาวิชา (PNI Modified = 0.11) 2) ด้านสื่อการเรียนรู (PNI Modified = 0.06) 3) ด้านผู้สอน ด้านวัดและการประเมินผล (PNI Modified = 0.05)

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นจากผู้ประกอบการ

ประเด็นการประเมิน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล		
ด้านคุณภาพของบัณฑิตด้านการใช้ภาษาอังกฤษ								
1.1 มีความสามารถอธิบายสินค้าหรือบริการของบริษัทท่านได้ถูกต้อง	3.30	1.25	ปานกลาง	3.90	0.88	มาก	0.18	5

ประเด็นการประเมิน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI	ลำดับ
	M	SD	แปลผล	M	SD	แปลผล		
1.2 มีความสามารถพูดได้ตอบเป็นภาษาอังกฤษกับลูกค้าได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.90	1.45	ปานกลาง	3.80	1.03	มาก	0.31	4
1.3 มีความสามารถในการประยุกต์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้	2.80	1.40	ปานกลาง	3.90	0.99	มาก	0.39	2
1.4 มีทักษะในการเรียนรู้ กระตือรือร้นแสวงหาความรู้ด้านภาษาอังกฤษเพิ่มเติม	3.20	1.55	ปานกลาง	4.30	0.82	มาก	0.34	3
1.5 มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานด้านอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการนำเสนอ ภาษาอังกฤษเพื่อการเจรจาต่อรอง พิธีกร เป็นต้น	2.50	1.65	น้อย	3.80	1.32	มาก	0.52	1
รวม	2.94	0.15	ปานกลาง	3.94	0.19	มาก	0.34	

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพที่พึงประสงค์และสภาพสภาพปัจจุบันของผู้ประกอบการ ในภาพรวมสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมาก ($M = 3.94$, $SD = 0.19$) สภาพปัจจุบันอยู่ในระดับปานกลาง ($M = 2.94$, $SD = 0.15$) มีค่าดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) อยู่ที่ 0.34 เมื่อพิจารณาค่าดัชนีความสำคัญของลำดับความต้องการจำเป็นในแต่ละข้อคำถามจากมากไปน้อย ดังนี้ 1) ความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษเพื่อการทำงานด้านอื่นๆ ($PNI_{Modified} = 0.52$) 2) ความสามารถในการประยุกต์ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ ($PNI_{Modified} = 0.39$) 3) ทักษะในการเรียนรู้ กระตือรือร้นแสวงหาความรู้ด้านภาษาอังกฤษเพิ่มเติม ($PNI_{Modified} = 0.34$)

1.2.2 ผลการศึกษาข้อมูลจากบุคคลเชิงคุณภาพ ผลการสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็นที่มีต่อหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงานสำหรับนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา จากผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 คน และผู้สอนรายวิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน พบว่าการพัฒนาหลักสูตรเสริมมีความจำเป็นมากเนื่องจากเป็นส่วนที่เติมเต็มหลักสูตรหลักให้สมบูรณ์ การออกแบบหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานสำหรับนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา ควรมุ่งตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักสูตร การจำลองสถานการณ์ในบริบทของสถานประกอบการ การบูรณาการกิจกรรมที่หลากหลายเข้าไปในรายวิชาทั่วไปของหลักสูตร ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมนอกห้องเรียน นักศึกษาควรมีโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยสามารถเข้าถึงเนื้อหา และกิจกรรมต่าง ๆ ได้ตามสะดวก เน้นความสมจริง เนื้อหาของหลักสูตรเสริม แบ่งออกเป็น 5 ส่วนหลักที่สำคัญ ได้แก่ 1) สถานการณ์หรือบริบทการใช้ภาษาอังกฤษ (Situation) เน้นการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์จริงที่มักเกิดขึ้นในธุรกิจ 2) หน้าที่ของภาษา (Functional Language) มุ่งเน้นถึงการใช้ภาษาในเชิงหน้าที่ 3) คำศัพท์ สำนวนต่างๆ (Vocabulary) มุ่งเน้นการเรียนรู้คำศัพท์ และสำนวนที่สำคัญในทางธุรกิจที่ใช้กันบ่อยในสถานการณ์ทางธุรกิจและการทำงาน 4) การออกเสียง (Pronunciation) มุ่งเน้นการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ถูกต้อง เพื่อให้ นักศึกษาสามารถสื่อสารได้อย่างชัดเจนและเข้าใจง่าย และ 5) การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross-Cultural Communication) มุ่งเน้นการเข้าใจ และปฏิบัติในวัฒนธรรมต่างๆ แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรเสริมที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมเชิงรุก (Active Learning) 2) บทบาทของผู้สอนเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) 3) จัดกิจกรรมฝึกในสถานการณ์จำลอง 4) สื่อการสอนที่เหมาะสมจากแหล่งเจ้าของภาษา และสื่อเทคโนโลยีทันสมัย 5) ห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) ที่นักศึกษาสามารถเรียนรู้เนื้อหาในห้องเรียน 6) การประเมินตนเอง (Self-assessment) และ

ผู้สอนควรให้คะแนน และข้อเสนอแนะเมื่อมีการทดสอบพูด เกณฑ์การวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน โดยสรุปได้ดังนี้ 1) การสร้าง Rubric อิงตาม CEFR 2) ความเข้าใจเนื้อหา และการสื่อสาร ในบริบทต่างๆ และสามารถพูดได้ตอบได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ 3) การออกเสียงถูกต้อง ความสั่นไหวและความคล่องแคล่วในการพูด การใช้เสียงสูงต่ำและการเน้นเสียงอย่างเหมาะสม และการเลือกใช้ คำศัพท์และสำนวนที่ถูกต้องตามบริบท 4) ความมั่นใจในการใช้ภาษา สำหรับปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงาน พบสาระสำคัญดังนี้ 1) ทักษะคิด และความพร้อมของนักศึกษา 2) คุณลักษณะส่วนบุคคล 3) ความรู้และทักษะทางภาษา 4) เทคนิคการสอน วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับนักศึกษา 5) ความสามารถของผู้สอนในการถ่ายทอดความรู้ และความเข้าใจทางภาษาอังกฤษ

2. ผลการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงาน สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา มีรายละเอียดตามองค์ประกอบ ดังนี้

1. ความเป็นมาของหลักสูตร มีที่มาจากปัญหาความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชนไทยระดับปริญญาตรีที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานระดับโลกอย่าง CEFR ในระดับ B2 ส่งผลให้นโยบายระดับชาติ และทุกภาคส่วนเร่งยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแข่งขันสู่ตลาดแรงงานทั้งใน และต่างประเทศโดยเน้นให้ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ออกแบบกิจกรรมที่ฝึกปฏิบัติมากกว่าเน้นเนื้อหา ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากประสบการณ์ในสถานการณ์เป็นฐาน (Situation-based Learning) สอดคล้องกับการออกนโยบายต่อเนื่องเพื่อยกระดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม พ.ศ. 2559 – 2567 ได้ออกประกาศยกระดับภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาระดับบัณฑิตต้องมีระดับความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR ที่ระดับ B2

2. หลักการ เน้นพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในบริบทการทำงาน การทำธุรกิจ โดยมี 4 หลักการ ได้แก่ 1) พัฒนาทักษะการฟัง และพูดภาษาอังกฤษในบริบทการทำงาน และการทำงาน 2) ส่งเสริมความรู้ การเลือกใช้คำ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ และความเข้าใจความแตกต่างทางบริบทวัฒนธรรม และมารยาทการใช้ภาษาอังกฤษ 3) การแก้ปัญหาในสถานการณ์เป็นฐาน การทำงานเป็นคู่ หรืองานกลุ่ม โดยจำลองการสื่อสารภาษาอังกฤษในบริบทการทำงานต่าง ๆ 4) การวัด และการประเมินผลด้วยการสอบพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียน และหลังเรียน

3. จุดมุ่งหมาย 1) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง พูดภาษาอังกฤษเพื่อแก้ปัญหาสถานการณ์ต่างๆ ในธุรกิจ และการทำงาน 2) เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคิดเชิงบวกที่ต้องการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องด้านภาษาอังกฤษ ไปปรับใช้ในการพูดภาษาอังกฤษในธุรกิจ และการทำงาน 3) เพื่อให้บุคลากรทางการศึกษาสามารถนำหลักสูตรเสริมที่ส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงานของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในรายวิชาของทั้งในระดับผู้สอน หรือระดับสถานศึกษา

4. คำอธิบายรายวิชา ศึกษาคำศัพท์ และสำนวน วลีต่างๆ ฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ทางด้านธุรกิจและการทำงาน ฝึกการสนทนาสอบถาม และให้ข้อมูลเบื้องต้นทางธุรกิจ การให้ข้อมูลส่วนบุคคล การให้ข้อมูลหรือแนะนำเกี่ยวกับสถานที่ สินค้า และบริการ การร่วมอภิปราย และวางแผนกับผู้อื่น โดยใช้บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง สถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันทั้งใน

กรณีปกติ และกรณีประสบปัญหาในการสื่อสารก็สามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ เข้าใจความเหมือน และแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมตามมารยาทสังคม

5. ผลลัพธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย 9 ข้อ ได้แก่ 1) สามารถถาม และตอบคำถามง่ายๆ เกี่ยวกับตัวเอง เวลาว่าง การทำงาน รู้จักมารยาทในการเริ่มบทสนทนา และจบบทสนทนา ทั้งวัจนภาษา และอวัจนภาษา 2) สามารถร่วมอภิปราย และวางแผนกับผู้อื่นในเรื่องการทำงานหรือเชิงธุรกิจ 3) สามารถสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น Ordering food and drink, Going shopping, Ordering and buying things 4) สามารถใช้วลี สำนวนต่าง ๆ ในการรับโทรศัพท์ แลกเปลี่ยนข้อมูลง่าย ๆ และสนทนาทางโทรศัพท์สั้น ๆ เรื่องงาน หรือกับบุคคลที่รู้จัก 5) สามารถบรรยายเกี่ยวกับการศึกษาของตน ประสบการณ์ในการทำงานอดีต และปัจจุบัน 6) สามารถพูดออกเสียงถูกต้อง ตรวจสอบคำพูด หรือคำศัพท์เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของคู่สนทนา 7) ใช้คำศัพท์ วลี มากเพียงพอที่จะสื่อสารในสถานการณ์ประจำวันอย่างง่าย ๆ ได้ 8) สามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการบอกด้วยการ แลกเปลี่ยนข้อมูลที่ง่าย และตรงประเด็นต้องมีการปรับเปลี่ยนบางครั้งให้เหมาะสม 9) สามารถพูดกับผู้อื่นอย่าง สุภาพในการสนทนาสั้นๆ โดยใช้คำทักทาย การกล่าวลาในชีวิตประจำวัน

6. โครงสร้างเวลาเรียน จัดการเรียนการสอนหลักสูตรเสริมจำนวน 20 ชั่วโมง แบ่งรูปแบบการเรียนเป็น 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบที่ 1 การบูรณาการในห้องเรียนโดยฝึกปฏิบัติกับอาจารย์ (ON-SITE) จำนวน 15 ชั่วโมง คาบเรียนละ 3 ชั่วโมง และรูปแบบที่ 2 นักศึกษาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (ONLINE) จำนวน 5 ชั่วโมง คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง

7. โครงสร้างรายวิชา หลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา มีลักษณะจัดเป็นหลักสูตรเสริมในกลุ่มวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ สำนักการศึกษาทั่วไป สำหรับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงาน ระยะเวลารวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ทำการทดสอบพูดปากเปล่าทั้งก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test) โดยเวลาในการทดสอบไม่รวมอยู่ในชั่วโมงการเรียนรู้ คิดเป็นเวลาทั้งสิ้น 5 ชั่วโมง ชื่อรายวิชาของหลักสูตรเสริม English for Business and Work เหมาะสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่ลงทะเบียนรายวิชา ภาษาอังกฤษพื้นฐานไดวิชาหนึ่งของกลุ่มภาษาอังกฤษ

8. กิจกรรมการเรียนรู้ แบ่งหน่วยการเรียนรู้ออกเป็น 5 หน่วย ได้แก่ 1) Small Talk 2) Shopping 3) Telephone 4) Presentation และ 5) Interview ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) วิธีการเรียน 2) กิจกรรม 3) ระยะเวลา 4) ผลการเรียนรู้ 5) สารสำคัญ 6) สารการเรียนรู้ 7) กิจกรรมการเรียนรู้ 8) ภาระงาน 9) การประเมินผล 10) สื่อและวัสดุอุปกรณ์ และ 11) แหล่งเรียนรู้ นอกจากนี้มีขั้นตอนการทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก (3 Ps) ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 (Prepare) ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน โดยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และขึ้นเสนอเนื้อหา ขั้นตอนที่ 2 (Practice) ขั้นการฝึก การฝึกจะกระทำทันทีหลังจากเสนอเนื้อหา ขั้นตอนที่ 3 (Pragmatic) ขั้นตอนการถ่ายโอนที่นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการรูปแบบการใช้ภาษาอย่างอิสระ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง

9. สื่อการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ตามหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา จะถูกเก็บไว้ในระบบ e-Learning ที่ออกแบบสำหรับรายวิชาโดยผู้เรียนสามารถดาวน์โหลดได้ ได้แก่ 1) เอกสารประกอบการเรียนตามหลักสูตรประกอบด้วย เอกสารประกอบการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ ผู้เรียนสามารถทบทวนเนื้อหา หรือเพื่ออ่านเนื้อหาโดยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์

- 2) ซอฟต์แวร์การนำเสนอ แบบ PowerPoint เป็น 3) วิดีทัศน์ประกอบการเรียนของหลักสูตรเสริม 4) เว็บไซต์ และ 5) เกมออนไลน์ หรือการเล่นเกมส์ในห้องเรียน

10. การวัดและประเมินผล การประเมินผลการเรียนรู้ในหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้นการฟัง และพูดเป็นสำคัญ โดยทำการประเมินก่อน และหลังเรียนในเรื่องความสามารถในการพูดในรูปแบบการสอบปากเปล่า และความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาด้วยการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหน่วยการเรียนรู้

ผลการประเมินคุณภาพของหลักสูตรด้วยการสนทนากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน พบว่า มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้ ด้านเนื้อหาสาระ การปรับคำอธิบายรายวิชาให้กระชับ เป็นสากล ด้านผลลัพธ์การเรียนรู้ ควรตัดผลลัพธ์การเรียนรู้ด้านการวัดทัศนคติ เนื่องจากผู้วิจัยมีแบบสอบถามทัศนคติหลังเรียน ด้านโครงสร้างเวลาเรียนรายวิชา ควรตัดช่วงเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนออกจาก 20 ชั่วโมงการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผล ควรทดสอบหาค่าความยากง่ายของหัวข้อแบบทดสอบการแสดงบทบาทสมมติ นอกจากนี้ เกณฑ์การวัดประเมินความสามารถในการพูดของนักศึกษา (Scoring Rubric) ควรปรับคำพูดเหมาะสมมากขึ้น สรุปว่า ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าหลักสูตรเสริมที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน ในภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ($M = 4.32$, $SD = 0.38$) โดยมีตารางสรุปโครงสร้างรายวิชาเสริม ดังนี้

ตารางที่ 4 ตารางสรุปโครงสร้างรายวิชา

ชื่อวิชา	English for Business and Work
ลักษณะวิชา	รายวิชาเสริมนอกห้องเรียน
ระดับชั้น	นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษใดวิชาหนึ่ง
ระยะเวลาเรียน	20 ชั่วโมง แบ่งเป็น บุคลากรในห้องเรียนโดยฝึกปฏิบัติกับอาจารย์ (ON-SITE) 15 ชั่วโมง และนักศึกษาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (ONLINE) จำนวน 5 ชั่วโมง
ผลลัพธ์การเรียนรู้	1. สามารถถามและตอบคำถามง่ายๆ เกี่ยวกับตัวเอง เวลาว่าง การทำงาน รู้จักมารยาทในการเริ่มบทสนทนา และจบบทสนทนา ทั้งวันภาษาและวันภาษา 2. สามารถร่วมอภิปรายและวางแผนกับผู้อื่นในเรื่องการทำงาน หรือเชิงธุรกิจ 3. สามารถสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน 4. สามารถใช้วลี สำนวนต่างๆ ในการรับโทรศัพท์ แลกเปลี่ยนข้อมูลง่ายๆ และสนทนาทางโทรศัพท์สั้น ๆ 5. สามารถบรรยายเกี่ยวกับการศึกษาของตน ประสบการณ์ในการทำงานอดีตและปัจจุบัน 6. สามารถพูดออกเสียงถูกต้อง ตรวจสอบคำพูด หรือคำศัพท์เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของคู่สนทนา 7. ใช้คำศัพท์ วลีมากเพียงพอที่จะสื่อสารในสถานการณ์ประจำวันอย่างง่าย ๆ ได้ 8. สามารถสื่อสารสิ่งที่ต้องการจะบอกด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งง่ายและตรงประเด็น 9. สามารถพูดกับผู้อื่นอย่างสุภาพในการสนทนาสั้นๆ โดยใช้คำทักทาย การกล่าวลาในชีวิตประจำวัน

อภิปรายผล

ระยะที่ 1 การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา นำมาอภิปรายผลดังนี้

1. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานจากข้อมูลแหล่งเอกสาร พบว่า การพัฒนาหลักสูตรเสริมต้องพิจารณาปัจจัยแวดล้อมที่เป็นตัวกำหนดนโยบายระดับชาติ ทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 -

2570) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579) ตลอดจนระดับอุดมศึกษาอย่างสำนึกการคณะกรรมการ (สกอ.) ที่ต่างมุ่งเน้นยกระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษให้ได้ตามกรอบมาตรฐานระดับโลกอย่าง Common European Framework for Foreign Language of References (CEFR) สำหรับระดับปริญญาตรีที่ระดับ B2 ส่งผลให้เกิดการปรับปรุงระบบการศึกษา โดยเริ่มจากการออกแบบหลักสูตรที่ให้ความสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลัก และตรงกับความต้องการผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รูปแบบกิจกรรมที่เน้นฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตรงตามเป้าหมาย ด้วยกิจกรรมอิสระ สอดคล้องกับ Piirto (2000) และ Davis and Rimm (1994) กล่าวว่า กระบวนการและเนื้อหาของหลักสูตรเสริม ควรเป็นสิ่งที่เสริมจากหลักสูตรปกติโดยไม่เน้นเนื้อหา (Free Content) แต่มีความกว้าง และลึก ในการปฏิบัติมากกว่าหลักสูตรปกติ ผ่านการฝึกฝนจากบริบทเสมือนจริงบูรณาการเกณฑ์ CEFR ลงในสาระ กิจกรรม และการวัดประเมินผล จากการสังเคราะห์ทำให้มีกระบวนการพัฒนาและรูปแบบหลักสูตรเสริมมี 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของหลักสูตร 2) ออกแบบหลักสูตร 3) ทดลองใช้หลักสูตร และ 4) ประเมินหลักสูตร สอดคล้องกับกระบวนการพัฒนาหลักสูตรของ Taba (1962) แนวทางในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งบูรณาการการสอนเชิงรุกสอดคล้องกับ Shenker et al. (1996) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ไว้ว่าต้องให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม มีในบทบาทการเรียนรู้ของตนเองเป็นสำคัญ และจะนำไปสู่การทำให้ผู้เรียนให้คุณค่ากับสิ่งที่เรียนและกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยมี 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นเตรียมพร้อมก่อนเรียน (Prepare) 2) ขั้นการฝึก (Practice) 3) ขั้นถ่ายโอนความรู้ (Pragmatic) สอดคล้องกับ อารมณ์ ใจเที่ยง (2553) กล่าวว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพมี 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นก่อนสอน ขณะสอน และหลังสอน

2. การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลบุคคล โดยการประมวลความคิดเห็นของแบบสอบถาม ปลายเปิดจาก ผู้ทรงคุณวุฒิ นักศึกษา ผู้ประกอบการ และส่วนผลสัมฤทธิ์ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้สอน รายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า การพัฒนาหลักสูตรเสริมมีความสำคัญมากเนื่องจากช่วยทำให้หลักสูตรหลักสมบูรณ์ขึ้น การออกแบบหลักสูตรเสริมควรมุ่งตอบสนองความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหลักสูตร การจำลองสถานการณ์ ในบริบทของสถานประกอบการ การบูรณาการกิจกรรมที่ลงในรายวิชา ควรมีการจัดกิจกรรมเสริมนอกห้องเรียน นักศึกษาควรมีโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เนื้อหาของหลักสูตรเสริมที่แบ่งออกเป็น 5 ส่วนหลักที่สำคัญ ได้แก่ 1) สถานการณ์หรือบริบทการใช้ภาษาอังกฤษ (Situation) 2) หน้าที่ของภาษา (Functional Language) 3) คำศัพท์ สำนวนต่างๆ (Vocabulary) 4) การออกเสียง (Pronunciation) และ 5) การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม (Cross-Cultural Communication) ซึ่งสอดคล้องกับ Oller (1979) กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ สำเนียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว และสามารถเข้าใจคำของผู้อื่น รวมถึง Zellig (1988) และ Bartz (1979) ที่กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดโดยเน้นไปที่ความคล่องแคล่ว และความเข้าใจ สำหรับแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในหลักสูตรเสริม ดังนี้ 1) การจัดกิจกรรมเชิงรุก (Active Learning) 2) บทบาทของผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) 3) จัดกิจกรรมฝึกในสถานการณ์จำลอง 4) สื่อการสอนและสื่อ เทคโนโลยีทันสมัย 5) ห้องเรียนกลับด้าน (Flip Classroom) 6) การประเมินตนเอง (Self-assessment) สังเกตได้ว่าแนวทางการจัดกิจกรรมในหลักสูตรเสริมจะเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและลงมือปฏิบัติเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ Brown (2014) และ Harmer (2003) กล่าวว่า การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสื่อสารในสถานการณ์จริง เปิดโอกาสให้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะช่วยเพิ่มความกล้าในการใช้ภาษา ด้านเกณฑ์การวัดและประเมินผล ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน โดยสรุปได้ดังนี้ 1) การสร้าง Rubric อิงตาม CEFR

2) ความเข้าใจเนื้อหาและการสื่อสาร และพูดได้ตอบได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ 3) การออกเสียงถูกต้อง และพูดได้คล่องแคล่ว การใช้เสียงสูงต่ำอย่างเหมาะสม และการเลือกใช้คำศัพท์และสำนวน 4) ความมั่นใจในการใช้ภาษา เห็นได้ชัดว่าเกณฑ์การวัดและประเมินแบ่งออกเป็น 2 คุณลักษณะ ได้แก่ ความสามารถในการพูด และความเข้าใจข้อความ สอดคล้องกับ Clark (1973), Oller (1979) ที่กำหนดประเภทความสามารถในการพูด และความเข้าใจภาษา สำหรับปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ส่งผลให้นักศึกษามีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อธุรกิจและการทำงาน ดังนี้ 1) ทักษะคิด และความพร้อมของนักศึกษา 2) คุณลักษณะส่วนบุคคล 3) ความรู้ และทักษะทางภาษา 4) เทคนิคการสอน วิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับนักศึกษา และ 5) ความสามารถของผู้สอนในการถ่ายทอดความรู้และความเข้าใจทางภาษาอังกฤษ

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาที่ได้ศึกษา ดังนี้

1. ความเป็นมาของหลักสูตร มีที่มาจากปัญหาความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของเยาวชนไทยระดับปริญญาตรีที่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานระดับโลกอย่าง CEFR ในระดับ B2 ส่งผลให้นโยบายระดับชาติและทุกภาคส่วนเร่งยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแข่งขันสู่ตลาดแรงงานทั้งใน และต่างประเทศโดยเน้นให้ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ออกแบบกิจกรรมที่ฝึกปฏิบัติมากกว่าเน้นเนื้อหา ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษจากประสบการณ์ในสถานการณ์เป็นฐาน (Situation-based Learning) สอดคล้องกับการออกนโยบายต่อเนื่องเพื่อยกระดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2559 – 2567 ได้ออกประกาศยกระดับภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาระดับบัณฑิตต้องมีระดับความสามารถภาษาอังกฤษ CEFR ที่ระดับ B2

2. หลักการ เน้นพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษในบริบทการทำงาน การทำธุรกิจ โดยมี 4 หลักการ ได้แก่ 1) พัฒนาทักษะการฟัง และพูดภาษาอังกฤษในบริบทการทำงาน และการทำธุรกิจ 2) ส่งเสริมความรู้ การเลือกใช้คำ โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ และความเข้าใจความแตกต่างทางบริบทวัฒนธรรม และมารยาทการใช้ภาษาอังกฤษ 3) การแก้ปัญหาในสถานการณ์เป็นฐาน การทำงานเป็นคู่ หรืองานกลุ่ม โดยจำลองการสื่อสารภาษาอังกฤษในบริบทการทำงานต่าง ๆ 4) การวัดและการประเมินผลด้วยการสอบพูดภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนและหลังเรียน สอดคล้องกับ Reesa (2013) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เสมือนจริง คือการสร้างสถานการณ์ที่นำมาจากชีวิตจริงแสวงหาหนทางแก้ปัญหา การเรียนรู้จากสถานการณ์เสมือนจริงจึงช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างตื่นตัวและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะชีวิตซึ่งเป็นทักษะที่ต้องใช้เมื่อไปประกอบอาชีพจริง นอกจากนี้ (Hymes, 1971) ระบุว่า การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นสัมพันธ์กับความถูกต้องด้านไวยากรณ์ และคำศัพท์ซึ่งต้องควบคู่ไปกับความคล่องแคล่วในการพูด และการเขียน และ Canale and Swain (1980) ได้เพิ่มเติมจากแนวคิดของ Hymes โดยสรุปความสามารถที่จำเป็นในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพไว้ 4 ประการ ประกอบด้วยไวยากรณ์ (Grammatical) วาทกรรม (Discourse) ภาษาศาสตร์เชิงสังคม (Sociolinguistic) และกลวิธีในการสื่อความหมาย (Strategic)

3. จุดมุ่งหมาย 1) เพื่อให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการค้นคว้าความรู้ด้วยตนเอง พูดภาษาอังกฤษเพื่อแก้ปัญหาสถานการณ์ต่างๆ กรณีประสบปัญหาขณะสนทนาภาษาอังกฤษในบริบทต่าง ๆ สามารถหาวิธีการแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองเพื่อการสื่อสารสัมฤทธิ์ผล 2) เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ ทักษะเชิงบวกที่ต้องการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องด้านภาษาอังกฤษ ไปปรับใช้ในการพูดภาษาอังกฤษในธุรกิจและการ

ทำงาน ส่วนสำคัญ 2 ประการได้แก่ เกิดกระบวนการค้นคว้าด้วยตนเอง และการสร้างทัศนคติเชิงบวกในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับ Harmer (2003) และ Nunan (1989) การเชื่อมโยงกับความหมายและบริบท (Connected to Meaning and Context) ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น นักเรียนจะมีพัฒนาการทางภาษาด้วยการใช้ภาษาในชีวิตจริง สอดคล้องกับ Chaiklin (2003) ที่กล่าวว่าทฤษฎีทางสังคมวัฒนธรรมของ Vygotsky ที่สรุปเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า “วิธีที่ดีที่สุดที่จะเรียนรู้และสอนภาษาคือการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม”

4. คำอธิบายรายวิชา ที่มีผลลัพธ์การเรียนรู้เน้นความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เรียนรู้ศึกษาคำศัพท์ ฝึกปฏิบัติเพื่อการสื่อสาร โดยใช้บทบาทสมมติจากสถานการณ์จำลองในชีวิตประจำวันทางด้านธุรกิจ และการทำงานทั้งในกรณีปกติ และกรณีประสบปัญหา ซึ่งสามารถแก้ไขสถานการณ์ได้ และความสามารถเข้าใจความแตกต่างทางบริบทวัฒนธรรม และมารยาทการใช้ภาษาอังกฤษ สอดคล้องกับวิธีการสอนพูดเพื่อการสื่อสาร อ้างอิงในจากลอตตี้เบเกอร์ และเจเน็ต ออร์ (Lotti Baker & Janet Orr, 2014) (สถาบันภาษาอังกฤษ, 2558) สรุปการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 4 ประการ 1) เน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความถูกต้อง และคล่องแคล่ว 2) ความกล้าใช้ภาษาในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม 3) เชื่อมโยงความหมายและบริบท 4) ทักษะการคิดวิเคราะห์

5. ผลลัพธ์การเรียนรู้ ประกอบด้วย 9 ข้อ ได้แก่ 1) ถามและตอบคำถามง่ายๆ เกี่ยวกับตัวเอง 2) อภิปราย และวางแผนกับผู้อื่นในเรื่องการทำงาน หรือเชิงธุรกิจ 3) สามารถสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ในชีวิตประจำวัน 4) ใช้วลี สำนวนต่างๆ ในโทรศัพท์ แลกเปลี่ยนข้อมูลง่ายๆ 5) บรรยายเกี่ยวกับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานอดีต และปัจจุบัน 6) พูดออกเสียงถูกต้อง ตรวจสอบคำพูด แก้ไขข้อผิดพลาดของคู่สนทนา 7) ใช้คำศัพท์ วลีที่จะสื่อสารประจำวันอย่างง่ายๆ ได้ 8) สื่อสารสิ่งที่ต้องการจะบอกด้วยการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่ง่าย และตรงประเด็น 9) พูดกับผู้อื่นอย่างสุภาพ รู้จักมารยาททักทาย การกล่าวลาในชีวิตประจำวัน

6. โครงสร้างเวลาเรียน จัดการเรียนการสอนหลักสูตรเสริมจำนวน 20 ชั่วโมง แบ่งรูปแบบการเรียนเป็น 2 แบบ ได้แก่ การบูรณาการในห้องเรียนโดยฝึกปฏิบัติกับอาจารย์ (ON-SITE) จำนวน 15 ชั่วโมง คาบเรียนละ 3 ชั่วโมง และนักศึกษาศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง (ONLINE) จำนวน 5 ชั่วโมง คาบเรียนละ 1 ชั่วโมง

7. โครงสร้างรายวิชา หลักสูตรเสริมที่ส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา มีลักษณะจัดเป็นหลักสูตรเสริม ในกลุ่มวิชาภาษาเพื่อการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำนักการศึกษาทั่วไป สำหรับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงาน ระยะเวลารวมทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง ทำการทดสอบพูดปากเปล่าทั้งก่อนเรียน (Pre-Test) และหลังเรียน (Post-Test) ไม่รวมอยู่ในชั่วโมงการเรียนรู้ คิดเป็นเวลาทั้งสิ้น 5 ชั่วโมง ชื่อวิชา English for Business and Work เหมาะสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ชั้นปีที่ 1-2 ที่ลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานใดวิชาหนึ่งของกลุ่มภาษาภาษาอังกฤษ

8. กิจกรรมการเรียนรู้ แบ่งหน่วยการเรียนรู้ออกเป็น 5 หน่วย ได้แก่ 1) Small Talk 2) Shopping 3) Telephone 4) Presentation และ 5) Interview ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ มีองค์ประกอบ ดังนี้ 1) วิธีการเรียน 2) กิจกรรม 3) ระยะเวลา 4) ผลการเรียนรู้ 5) สารสำคัญ 6) สารการเรียนรู้ 7) กิจกรรมการเรียนรู้ 8) การรายงาน 9) การประเมินผล 10) สื่อและวัสดุอุปกรณ์ และ 11) แหล่งเรียนรู้ นอกจากนี้มีขั้นตอนการทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนหลัก (3 Ps) ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 (Prepare) ขั้นเตรียมความพร้อมก่อนเรียน โดยชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และขั้นเสนอเนื้อหา ขั้นตอนที่ 2 (Practice) ขั้นการฝึก การฝึกจะกระทำทันทีหลังจาก

เสนอเนื้อหาอาจจะฝึกพูดพร้อมๆ กัน ขั้นตอนที่ 3 (Pragmatic) ขั้นตอนการถ่ายโอนที่นำความรู้ที่ได้มาใช้ในการรูปแบบการใช้ภาษาอย่างอิสระใกล้เคียงกับสถานการณ์ที่เป็นจริง สอดคล้องกับการกำหนดลักษณะของหลักสูตรของ Texas Agricultural Extension Service (2000, p.89 อ้างถึงใน จันทิมา แสงเลิศอุทัย (2550) หน้า 28) ได้แก่ 1) เป็นหลักสูตรที่เปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาหลักสูตรซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบที่หลากหลาย 2) เป็นการพัฒนากิจกรรมชีวิตทั้งในด้านการติดต่อสื่อสารการตัดสินใจการทำงานเป็นทีมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และการเรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม 3) เป็นการพัฒนากิจกรรมจริยธรรมและมุมมองในด้านบวก วัฒนธรรมที่หลากหลาย และการปฏิสัมพันธ์ และ 4) เป็นหลักสูตรที่ออกแบบขึ้นจากความต้องการขั้นพื้นฐานของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และผู้เชี่ยวชาญ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Taba (1962) กล่าวว่าหน่วยการเรียนรู้ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และประเมินได้ชัดเจน มีรายละเอียดและมีความยืดหยุ่นเพื่อเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนรู้ และทำกิจกรรมตามความต้องการและความสนใจ

9. สื่อการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ในหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานโดยสื่อทุกชนิดจะถูกเก็บไว้ในระบบ e-Learning ในรายวิชาโดยผู้เรียนสามารถดาวน์โหลดได้ ได้แก่ 1) เอกสารประกอบการเรียนตามหลักสูตรประกอบด้วย เอกสารประกอบการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ (e-document) ผู้เรียนสามารถทบทวนเนื้อหา หรือดาวน์โหลดเพื่ออ่านเนื้อหาโดยใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ 2) PowerPoint เป็นซอฟต์แวร์การนำเสนอ 3) วิดีทัศน์ประกอบการเรียนของหลักสูตรเสริม 4) เว็บไซต์ 5) เกมส์ สอดคล้องกับ กาญจนา คุณารักษ์ (2558) มีความเห็นเพิ่มเติมว่าองค์ประกอบหลักสูตรนั้นควรมีรายละเอียดเพิ่มเติมอีกองค์ประกอบ ได้แก่ วัสดุอุปกรณ์และ สื่อการเรียนรู้เพื่อให้หลักสูตรมีความสมบูรณ์ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

10. การวัดและประเมินผล การประเมินผลการเรียนรู้ในหลักสูตรเสริมเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดเพื่อธุรกิจและการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้นการฟังและพูดเป็นสำคัญ โดยทำการประเมินก่อนและหลังเรียนในเรื่องความสามารถในการพูดในรูปแบบการสอบปากเปล่า และความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาด้วยการทำแบบฝึกหัดในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ Rubric ขึ้นโดยแบ่งเป็น 2 องค์ประกอบได้แก่ ความสามารถในการส่งสาร (Production) และ ความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ได้แก่ คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว การออกเสียง ความเข้าใจและการตอบสนอง ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์การประเมินการพูดของ Oller (1979), Clark (1973) และ Council of Europe (2020) ที่มีเกณฑ์การวัด 4 เกณฑ์ ได้แก่ คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่ว การออกเสียง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปใช้

ผู้สอนภาษาอังกฤษสามารถประยุกต์หลักสูตรเสริมที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นได้ตามความเหมาะสมของเนื้อหาและระดับชั้นปี โดยคงไว้ซึ่งหลักการของหลักสูตรเสริม คือการออกแบบตามความต้องการของผู้เรียน กิจกรรมหลากหลายมิติ เสริมเนื้อหาวิชาหรือนอกเหนือหลักสูตรหลัก เน้นฝึกปฏิบัติ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

ขยายผลการนำหลักสูตรเสริมเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจและการทำงานสำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษาไปใช้ เพื่อพัฒนาให้เหมาะสมตามบริบทของมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษา

3. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ควรนำเอากระบวนการวิจัยเชิงนโยบายไปพัฒนาต่อยอดในระดับคณะวิชา รวมถึงการจัดอบรมต่าง ๆ เพื่อให้การวิจัยถูกนำไปใช้อย่างกว้างขวาง และก่อให้เกิดการพัฒนา รูปแบบกระบวนการที่เหมาะสมของแต่ละบริบทในหน่วยงานของตน

เอกสารอ้างอิง

- กรมอาชีวศึกษา กระทรวงการต่างประเทศ. (2559). *แผนแม่บทประชาคมอาเซียน 2025: เสากลางประชาคมสังคม และวัฒนธรรมอาเซียน (ASCC)*. สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2558). *การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21*. สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- จันทิมา แสงเลิศอุทัย. (2550). *การพัฒนาทักษะการคิดของนักเรียนผ่านกิจกรรมภาษาอังกฤษ*. วิทยานิพนธ์ มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). *การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา*. อาร์ แอนด์ ปรีนธ์.
- สถาบันภาษาอังกฤษ. (2558). *คู่มือการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2558). *การวิจัยและพัฒนา (R&D)*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิด Communicative Language Teaching (CLT)*. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- Bartz, W. H. (1979). *Basic principles of curriculum and instruction*. Allyn and Bacon.
- Beauchamp, G. A. (1981). *Curriculum theory*. The Kagg Press.
- Brown, H. D. (2014). *Principles of language learning and teaching* (6th ed.). Pearson Education.
- Brumfit, C. J., & Finocchiaro, M. (1983). The functional-notional approach: From theory to practice. *TESOL Quarterly*, 17(2), 233–242.
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1(1), 1–47.
- Chaiklin, S. (2003). The zone of proximal development in Vygotsky's analysis of learning and instruction. In A. Kozulin et al. (Eds.), *Vygotsky's educational theory in cultural context* (pp. 39–64). Cambridge University Press.
- Clark, C. M. (1973). *Curriculum renewal in nursing education*. Appleton-Century-Crofts.
- Council of Europe. (2020). *Common European framework of reference for languages: Learning, teaching, assessment—Companion volume*. Council of Europe Publishing.
- Davis, G. A., & Rimm, S. B. (1994). *Education of the gifted and talented* (4th ed.). Allyn & Bacon.
- Donn, B. (1987). *English for specific purposes*. Cambridge University Press.
- Errington, E. (2010). *Preparing graduates for the professions using scenario-based learning*. Higher Education Research and Development Society of Australasia (HERDSA).

- Feryal, Ç. (2014). The influence of critical thinking skills on reading comprehension. *Journal of Educational and Instructional Studies in the World*, 4(2), 74–85.
- Gillo, H. A. (2021). Exploring global competence in EFL learners. *Global English Education*, 8(3), 21–33.
- Harmer, J. (2003). *The practice of English language teaching* (3rd ed.). Longman.
- Hymes, D. (1971). On communicative competence. In J. B. Pride & J. Holmes (Eds.), *Sociolinguistics* (pp. 269–293). Penguin.
- Johns, A. M., & Dudley-Evans, T. (2000). English for specific purposes: International in scope, specific in purpose. *TESOL Quarterly*, 34(2), 203–225.
- Lotti Baker, E., & Orr, J. (2014). *Educating English learners: What every classroom teacher needs to know*. Pearson.
- Mackay, R., & Mountford, A. (1978). *English for specific purposes: A case study approach*. Longman.
- McDonough, J. (1984). *ESP in perspective: A practical guide*. Collins ELT.
- McKinsey Global Institute. (2024). *Defining the skills citizens will need in the future world of work*. <https://www.mckinsey.com>
- Nunan, D. (1989). *Designing tasks for the communicative classroom*. Cambridge University Press.
- Oller, J. W. (1979). *Language tests at school: A pragmatic approach*. Longman.
- Piirto, J. (2000). *Understanding creativity*. Great Potential Press.
- Reesa, C. (2013). Strategies for teaching English to gifted learners. *Gifted Child Today*, 36(1), 34–41.
- Richards, J. C., & Rodgers, T. S. (2006). *Approaches and methods in language teaching* (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Shenker, B., Gillingham, L., & Gaskell, J. (1996). *Gender, education, and the hidden curriculum*. Canadian Scholars' Press.
- Sümer, H. C., Doğan, S., & Özgür, H. (2024). Soft skills in 21st-century language learning. *International Journal of Educational Research Open*, 5, 100272. <https://doi.org/10.1016/j.ijedro.2024.100272>
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. Harcourt Brace & World.
- Texas Agricultural Extension Service. (2000). *Volunteer program management*. Texas A&M University.
- Tyler, R. W. (1969). *Basic principles of curriculum and instruction* (2nd ed.). University of Chicago Press.
- Zellig, H. (1988). *Language, thought, and reality: Selected writings*. MIT Press.